

[Formanden.]

mundtlig indstilling ved lovforslagets tredje behandling.

Folketingets næste møde afholdes i dag kl. 13³⁰ med følgende dagsorden:

- 1) *Fortsættelse af forespørgsel til udenrigsministeren af Per Hækkerup m. fl.*
- 2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd. (Om ændringer i pristalsberegningsgrundlaget) [af Henry Christensen m. fl.].

Mødet hævet kl. 11⁴⁷.

52. møde.

Torsdag den 23. marts kl. 13³⁰.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1960 til 31. marts 1961.

Medlem af folketinget Jens Chr. Christensen har meddelt mig, at han ønsker til landbrugsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil landbrugsministeren være villig til at tage et initiativ, der i rimeligt omfang kan tilgodese vore mindre øsamfund med hensyn til deres store transportudgifter, der især bevirker en ekstraordinær omkostningsforøgelse for disse samfunds landbrugerhverv?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Kjeld Philip): Herved skal jeg tillade mig for det høje ting at frem-

sætte forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret fra 1. april 1960 til 31. marts 1961.

Det foreliggende forslag til tillægsbevillingslov adskiller sig fra tidligere tillægsbevillingslove derved, at det er begrænset til forslag om ændringer i finanslovens bevilninger på de områder, hvor en egentlig bevilling er påkrævet, medens forslag, der går ud på at registrere uundgåelige reguleringer af de på finansloven opførte beløb — og som ikke kan anses for nødvendige i bevillingsmæssig henseende — ikke er opført i nærværende forslag.

Som det vil være det høje ting bekendt, har tillægsbevillingsloven traditionelt været tilrettelagt således, at der for alle indtægter og udgifter, med hensyn til hvilke der kunne imødeses afvigelse fra finanslovens bevilninger, blev optaget en forhøjelse eller nedsættelse på tillægsbevillingslovsforslaget. Man tog sigte på at lade tillægsbevillingslovens enkelte forslag supplere de på finansloven opførte enkeltbevillinger, således at beløbene på de to bevillingslove tilsammen kunne give et billede så rigtigt som muligt af de ventede regnskabstal for det pågældende finansår. På tillægsbevillingslovsforslaget optoges således såvel bevillinger til foretagelse af nærmere angivne dispositioner som sådanne reguleringer af finanslovens bevilninger i op- eller nedadgående retning, der alene var registrering af foretagne eller ventede ind- og udbetalinger i tilfælde, hvor beløbsændringer ikke nødvendiggjorde en egentlig bevilling.

Som eksempler på sidstnævnte art af forslag kan jeg nævne ændringer i de på finansloven opførte indtægtsbeløb — for så vidt det ved budgetteringen på finansloven gældende grundlag er uændret — eller forhøjelse af lovbestemte udgifter, idet størrelsen af sådanne udgifter følger det lov-mæssige beregningsgrundlag, uden at en forhøjelse af beløbet er udtryk for en bevillingsmæssig disposition.

I den nævnte form for tillægsbevillingslov skete i 1955-56 en ændring, da der i overensstemmelse med en af det høje ting den 16. maj 1955 truffet beslutning indførtes en nyordning med henblik på at opnå en forenkling og begrænsning af tillægsbevillingsloven. Ordningen, der omfattede driftsbudgetterne på finanslovens §§ 8-23 inkl. og statsvirk-